

In deze rubriek komt maandelijks een inspirerende Eva-vrouw aan het woord.

Annemieke Koelewijn blijft zingen

Kracht om door te gaan

Ze verkoopt vis op de markt, treedt op als gospelzangeres en sponsort sinds kort de Spakenburgse voetbalmeisjes: Annemieke Koelewijn (37). De pittige Spakenburgse zingt Gods lof terwijl het in haar leven stormt. Man Pieter-Jan voert voor de tweede keer in zijn leven een strijd op leven en dood met kanker. “Ik wil God blijven prijzen in de storm.”

Een jaar nadat ze verkering krijgen, gaat het voor het eerst mis. Pieter-Jan heeft testiskanker (ofwel zaadbal-kanker). “We komen allebei uit een christelijk gezin. In die tijd wist ik wel dat de Here er was en dat Hij bestond, maar ik had me niet overgegeven aan Zijn wil. Door de ziekte van Pieter-Jan werd het geloof in een sneltreinvaart

heel belangrijk voor me, en ook voor Pieter-Jan. Soms had hij erge pijn doordat de tumor op zijn zenuwbanen drukte. Dan vroeg hij me om Psalm 121 (berijmd) voor te lezen: ‘De Heer zal u steeds gadeslaan, opdat Hij in gevaar uw ziel voor ramp bewaar’.” Annemieke weet zich gedragen door God. “Ik wist zeker dat Pieter-Jan beter

zou worden. Wij zouden trouwen.” En zo gebeurt het ook. Op haar twee-entwintigste trouwt Annemieke met Pieter-Jan. Ze kan haar geluk niet op.

Angstig

De klap komt een jaar later. “Door de ziekte van Pieter-Jan had ik een stuk jeugd overgeslagen. Ik moest opeens

*In de stilte van de nacht,
koud en kil
Heb ik zo lang op U
gewacht, maar het blijft stil
‘k Heb U nodig, ik ben de
wanhoop nabij
Waar blijft U Heer nu alles
schreeuwt in mij*

volwassen zijn. Maar eigenlijk wist ik helemaal niet wie ik was en wat ik wilde. Ik werkte in die tijd heel hard. Ik stond om vijf uur op en ging mee met de viskar naar de markt met mijn vader of met Pieter-Jan. Intussen ging het steeds slechter met me. Ik was heel angstig en kon niet meer eten. Op een gegeven moment woog ik nog maar 45 kilo. Ik was zo uitgeput dat ik opgenomen moest worden op de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis (PAAZ). Dat wilde ik absoluut niet, want daar zaten gekken. Ik schaamde me enorm.”

Toch wordt Annemieke opgenomen. Bij het eerste bezoek brengt haar oudste zus haar gitaar mee. “Ik lag verstijfd op bed, broodmager. Ik dacht: die is gek. Wat moet ik met die gitaar? Ik had al dagen niet geslapen en was doodop. Ook slaapmiddelen hielpen niet. Maar die nacht in het ziekenhuis heb ik geslapen als een roos. Dat was een lichtpuntje. Daarna kleedde ik me aan en het lukte om een halve banaan te eten. Vervolgens heb ik mijn gitaar gepakt en heb ik in de huiskamer een liedje van Elly & Rikkert gezongen: *Als ik 's avonds verlang naar de nacht/ als ik moe ben van 't vragen om kracht/ komt de stem van de Heer/ leg je zorgen toch neer/ want ik draag ze, 'k heb alles volbracht.*

De woorden raakten mensen in het hart. Ik wist dat ik het niet van mezelf had. Zo ontdekte ik dat ik het heel fijn vond om voor mensen te zingen. Ik werd zelfs zo krachtig dat ik gewoon ging evangeliseren. Ik heb mensen naar de Heer mogen brengen. Er was weer hoop in me gekomen!”

Op aanraden van de doktoren slikt Annemieke medicijnen en zoekt ze begeleiding van een maatschappelijk werkster. “Die middelen mag je ook gewoon in werking stellen. God kan natuurlijk genezen, maar je mag ook gebruik maken van de kennis die

medici hebben. Het is bid én werk. Ik kom waarschijnlijk gewoon een stofje tekort.”

Talenten

Door de ziekte van Pieter-Jan kunnen Annemieke en haar man geen kinderen krijgen. Om hun beider gezondheid te ontzien, besluiten ze niet te beginnen aan ivf. “In het begin vond ik dat erg moeilijk. Maar doordat we besloten niet te gaan dokteren, kwam er ook rust. Op een zondag preekte de dominee over Samuël, die zei: ‘Spreek Heer, uw dienstknecht hoort.’ Dat raakte mij enorm. Ja, dacht ik, en de Here is nog precies hetzelfde. Hij heeft vast iets anders voor mij dan een baby.”

Het werd een punt van ommekeer. “Ik ging op gitaarles en op koor. Er kwamen talenten bij me boven waarvan ik niet wist dat ik ze had. Ik ging gedichten schrijven en voor ik het wist had ik zomaar vier of vijf coupletten. Later werd dat het lied *Luister naar mijn woord*. Ik kon er helemaal mijn ei in kwijt. Ik ging echt dingen van me afschrijven.”

‘In korte tijd zaten we zeven keer bij de eerste hulp’

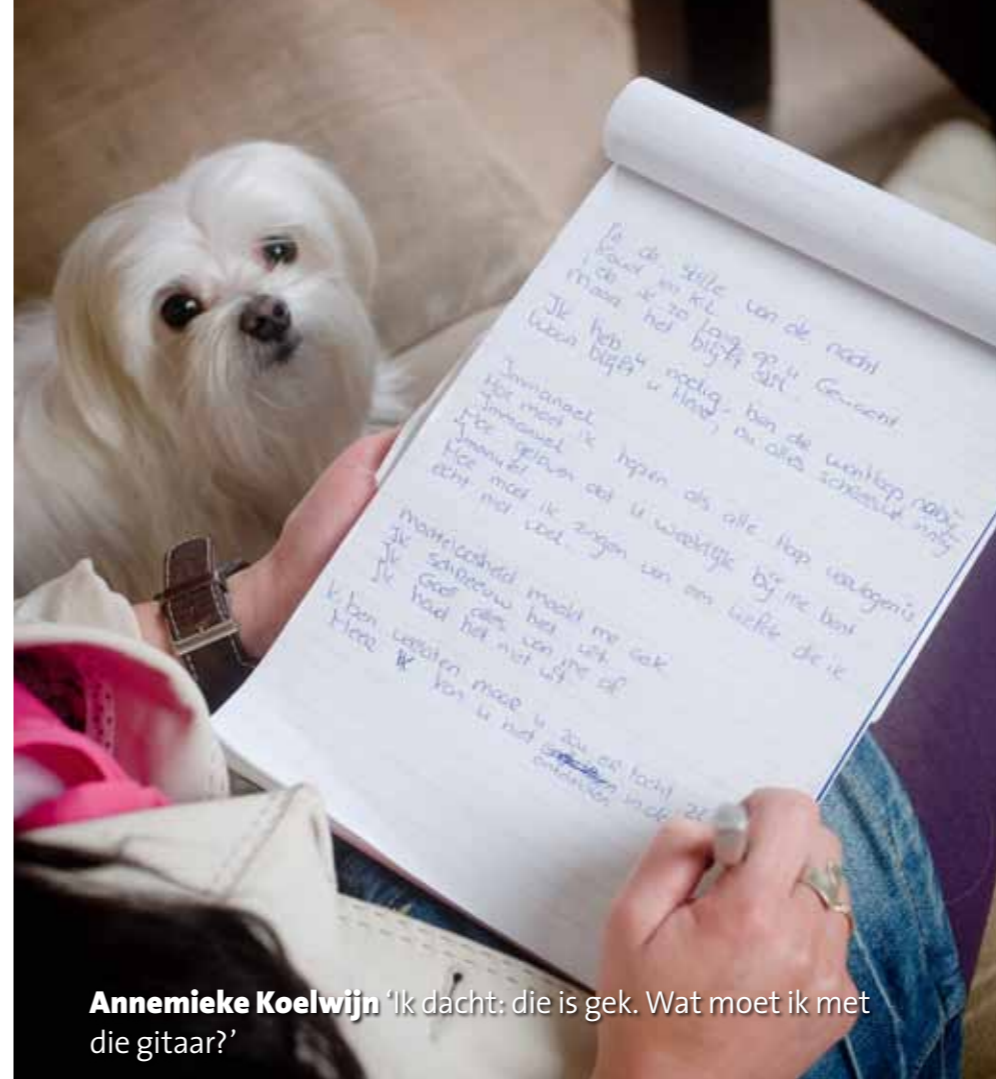
Om haar muzikale kwaliteiten verder te ontwikkelen neemt Annemieke zangles. En ze wordt lid van het Holland Jongerenkoor van Remco Hakker. Bij een optreden ontmoet ze Gerald Troost en vraagt hem om hulp. Gerald brengt haar weer in contact met Ralph van Manen. Wordt haar eerste cd nog in eigen beheer uitgebracht, inmiddels zijn er nog drie verschenen

via de professionele distributie. Sinds vier jaar heeft Annemieke een eigen band waarmee ze op allerlei plekken in het land optreedt in kerken en tijdens gospelavonden. Daarnaast werkt ze nog een dag in de week op de markt. “Dat vind ik ook belangrijk. Ik wil net als Paulus tentenmaker zijn. Dus ook werken in de gewone maatschappij. Daardoor blijf je met beide benen op de grond.”

Grootste fan

Twee jaar geleden moet Annemieke plotseling haar vader missen. Hij sterft op 58-jarige leeftijd door een hartinfarct. “Mijn vader was mijn grootste fan. Hij vond het zo geweldig dat zijn kind dit mocht doen. Als hij naar mijn muziek luisterde, zat hij altijd met de tranen in de ogen. Zeven weken na zijn overlijden werd Pieter-Jan weer ziek. Er zat vocht in zijn hartzakje. Daardoor ging zijn hart langzamer kloppen. Dan blijkt dat de kanker terug is. Pieter-Jan heeft een tumor bij zijn hart. In korte tijd zaten we zeven keer bij de eerste hulp en vier keer moest hij opgenomen worden op de hartbewaking.” Pieter-

Jan kampt met een oud teratoom gecombineerd met een nieuw carcinoom (beide woekeringen van tumorcellen). De combinatie is erg onbekend en ook moeilijk te behandelen. Voor het echtpaar Koelewijn breken opnieuw donkere tijden aan. Annemieke zet al haar optredens stil. Door een serie van 25 keer chemotherapie wordt de tumor wel tot stilstand gebracht,

Annemieke Koelewijn ‘Ik dacht: die is gek. Wat moet ik met die gitaar?’

EvaRadio

Annemieke en Pieter-Jan kampten met ongewenste kinderloosheid. Over dit thema praten op 20 maart onder andere psychologen Hilleke Hoekstra en Cees Roest in *Eva*-radio. Meepraten kan via (0800) 300 05 55. Presentatie: Yvonne Sprunken.

Op 27 maart doet Pieter-Jan, de man van Annemieke Koelewijn, zijn verhaal in *Eva*-radio. Presentatie: Marion Lutke. 9.03 uur, Radio 5

maar hij wordt niet kleiner. In maart 2009 krijgt Pieter-Jan pijn in zijn hoofd. Ook daar blijkt een tumor te zitten.

“Vanaf dat moment hield ik er rekening mee dat ik hem moest gaan missen. Ik wist het ook niet meer: ik ben ook maar een mens. Natuurlijk kan God genezen. Pieter-Jan sloeg in die tijd zijn bijbel open bij Psalm 30, waar staat: ‘Here, Gij deedt mij opkomen uit het dodenrijk, Gij hebt mij leven gegeven, zodat ik niet in de groeve nederdaalde.’ We hebben echt gemerkt dat hoewel het een heel donkere tijd was, de Here Jezus erbij was. Materiële zaken worden ook veel

minder belangrijk. Zoals Pieter-Jan zegt: ‘Als je omhoog gaat, kun je niets meenemen.’ Vriendschapsbanden zijn juist strakgetrokken.”

Ademhalen

Na een halfjaar moedigt Marcel, de zwager en manager van Annemieke, haar aan om de draad van het zingen weer op te pakken. “Hij zei tegen me: ‘Je moet weer een normaal leven oppakken en niet alleen maar bezig zijn met de ziekte van Pieter-Jan. Ga weer lekker zingen.’ En dat heb ik gedaan. Het was alsof ik weer ging ademhalen. Ik merk-

Naam: Annemieke Koelewijn
Leeftijd: (37)
Getrouwd: Pieter-Jan
Werk: gospelzangeres
Site: www.annemiekekoelewijn.nl

te ook dat waar ik zwak ben, God sterk is. Ik voel gewoon hoe Gods kracht door mij heen werkt. Ondanks alle moeite wil ik God prijzen in de storm.”

De doktoren bij het Anthonie van Leeuwenhoekziekenhuis willen inmiddels een experimentele behandeling geven aan Pieter-Jan. “Tien mensen waren uitgekozen voor dit experiment. Na de eerste kuur werd er een scan gemaakt. De tumor bij zijn hart bleek de helft kleiner. We waren perplex. De week daarna hoorden we dat de hersentumor na de bestraling verdwenen was. Twee positieve berichten in een week. Het is echt een wonder. We hebben weer hoop!”

Evadagen

Annemieke Koelewijn zal samen met haar band tijdens de komende Eva-dagen de samenhang verzorgen. Ze heeft er veel zin in. “Ik vind het thema echtheid heel belangrijk. God houdt niet van nep. Door de jaren heen heb ik geleerd dat je helemaal jezelf mag zijn bij God. Hij houdt van je zoals je bent. Langzamerhand ben ik veel minder rekening gaan houden met wat andere mensen over mij denken. Veel belangrijker is hoe God over mij denkt.”